

NS uudistebülletään

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1112

06.07.2024 (135)

Michael Kühnen

Teine revolutsioon II köide: Rahva riik

9. osa

Natsionaalsotsialistlik rahvusriik kavatses korraldada eliidi moodustamise ja seega eelkõige vabastada teise tasandi - valitsuse, halduse ja majandusjuhtimise - kinnistunud privileegimajanduse, parteiraamatufilzokraatia ja ideoloogilise kangekaelsuse ahelatest. See eliit riigis, majanduses ja erakonnas õpib ennast taas nägema preisi mõttes terviku teenijana. Kõigepealt eristame natsionaalsotsialistlikus rahvusriigis kahte eliiti:

- Professionaalne eliit ja
- sõjaline eliit

Professionaalse eliidi all mõtleme seda ekspertide, teadlaste, teadlaste ja tehnokraatide rühma, ilma kelle abita ei ole mõeldav ükski kaasaegne riiklik süsteem. Liiga sageli aga takistavad seda professionaalset eliiti tema töös kõrvalised piirangud ja ideoloogiad. Ei ole probleeme, mida ei saaks rahuldavalt lahendada - isegi kui see on esialgu vaid ajutine lahendus, kui meie teadmised ei ole veel piisavad ja teadusuuringud ei ole veel nii kaugele jõudnud. Kuid ebakompetentsed juhtkliigid, kes ei suuda näha tänasest silmapiirist kaugemale ja kellel puudub tegelikkuses usk tulevikku, takistavad professionaalset eliiti oma ülesannete täitmisel.

Hea näide nende kunstlike takistuste kohta, mis tulenevad juhtkliikide

ideoloogilisest jäikusest, on majandusplaneerimise ebaõnnestumine idas ja läänes geneetika, pärilikkusteaduse ja bioloogia edusammudest kõrvalehoidmine üldiselt:

Rahvussotsialismi unistused meie geneetilise koostise parandamisest on juba ammu palju lähemale jõudnud oma teostumisele ning eugeeniliste meetmete - päriliku tervise ja rassilise hügieeni - vajalikkuses ei ole enam mingit teaduslikku kahtlust. Ka siin on aeg õigustanud paljusid natsionaalsotsialismi ideid, mida varem "pseudoteaduslikena" tülitati.

See on siiski vaid üks näide paljude seas. Iga valdkonna spetsialistid oskavad teile üht-teist rääkida takistustest, mida poliitiline ebakompetentsus ja bürokraatlik rumalus neile tee seavad.

On arusaamatu, miks peaksid riigi-, haldus- ja majandusjuhtimise väga keerulises valdkonnas otsustama kõrvalised huvid, ideoloogiad ja kaalutlused. Ainult selline korraldus, mis annab ametkondlikule eliidile raamistik, kuid jätab neile vabaduse täita oma kohustust rahva ja riigi ees, on edukas. Natsionaalsotsialistlik Rahvavabariik on otsustanud seda teha. Loomulikult eeldab selline tegevus eliidi vastutustundlikku kujunemist. Haridus peab olema vastavalt korraldatud:

Kõigis haridusvaldkondades ja alates kõige varasemast noorusest peab andekuse edendamine olema kõigi jõupingutuste keskmes. See on vastupidine tänastele ideedele, mille tulemuseks on pidev saavutuste vähenemine. Juba algkoolis tuleb julgustada neid poisse, kes näitavad erilist andekust või võimekust mis tahes valdkonnas - olgu selleks siis sport, juhtimine, teadus, uurimistöö või käsitöö. See andekuse edendamine peab toimuma täiesti sõltumatult sotsiaalsest päritolust ja majanduslikust olukorrast. Isegi kui andekus ilmneb alles hiljem, peab üleminek tavalisest koolisüsteemist eliitkoolidesse jääma alati võimalikuks. Õppetöö peab toimuma nii, et keha ja vaim, tahe, iseloom ja intellekt oleksid võrdselt treenitud ja edendatud.

Natsionaalsotsialistliku Volksstaat'i eliitkoolid ei ole ideoloogilised kaaderkoolid, vaid nende eesmärk on koolitada tulevast professionaalset eliiti. Seetõttu ei ole ideoloogilised küsimused siin peamine teema, vaid ainult lai raamistik - nagu tuleb alati järgida põhimõtet, et natsionaalsotsialismi ei tohi sisuliselt mitte õpetada, vaid seda tuleb eeskujuks võtta!

Kolmanda Reichi Riiklikud Poliitilised Õppeasutused - NPEA-d, paremini tuntud lühendi Napola all - on meile selles osas eeskujuks. Eliitkoolidele järgneb kõrgharidus. Ka siin on Saksa ülikool täiesti teistmoodi üles ehitatud:

Tähelepanu tuleb panna polütehnilistele ja kiirendatud polütehnilistele õppeasutustele, mille õppekavad ja haridusmeetodid järgivad sarnaseid põhimõtteid

nagu NPEAs ja mis tuleb kujundada vastavalt kutsealastele nõuetele. Haridus saab olema ühtlustatud ja distsiplineeritud ning valmistab üliõpilasi ette konkreetselt juhtivateks ametikohtadeks, mida nad hiljem täidavad. Seevastu tegelikku teadusülikooli vähendatakse tunduvalt, kuid see hakkab töötama palju kõrgemal tasemel ja on avatud ainult neile, kes tõesti näitavad üles kalduvust ja võimekust teadustööks ja teadustegevuseks.

Ka ülikooli- ja tehnikakõrgharidus ei ole eesmärgita, vaid teenib kogu rahvast, nagu ka kõik teised völkisch'i alad. Natsionaalsotsialistlik Volksstaat kõrvaldab tänase hariduskaose ja seega ka selle valdkonna osaliselt õigustatud rahutuste tegeliku põhjuse. Moodustatakse küpsetest ja stabiilsetest inimestest koosnev professionaalne eliit - ei mingeid vaimseid rammumeesvorme -, kes teenib oma rahvast ja on võimeline võtma endale juhtivaid ülesandeid valitsuses, halduses ja majanduses.

Teooria ja praktika, ideoloogiliste eesmärkide ja igapäevapoliitika vajaduste vahel valitseb loomulik pinge. Natsionaalsotsialistlik liikumine näeb end selles pinges proovile panduna ja peab end siin tõestama:

Ainult ideoloogiast lähtuv valitsus ajab illusioonidel põhinevat ideoloogilist poliitikat ja võib meie isamaa hävitada. - Teisalt, poliitika, mis ei ole pühendunud kõrgematele eesmärkidele ja teeb lihtsalt oma igapäevast tööd, tooks praeguste tingimustega võrreldes vähe edu ja annaks seega sakslased järk-järgulise rahvusliku surma. Partei ülesanne on seda pinget taluda ja seda loovalt kujundada:

See esindab meie rahva võitlevat eliiti ja moodustab seega vastukaalu professionaalse eliidi puhtalt tehnokraatlikule võimu teostamisele, mis võib kergesti unustada kõrgemaid eesmärke, kuid ka tavaliste inimeste probleeme.

Natsionaalsotsialistlik liikumine ei taha asendada valitsus-, haldus- ja majandusjuhtimist, vaid hoolitseda selle eest, et see liiguks meie idee raames.

Me oleme juba kindlaks teinud, et Natsionaalsotsialistlik Saksa Töölispartei peab täitma võitlus- ja kasvatusmissiooni völkilise elu kõigil tasanditel. Selleks, et jääda vaimse ja organisatsioonilise vaste spetsialistidele ja tehnokraatidele, peab ta seega ka omakorda - nagu riik - koolitama eliiti. See parteieliit peab oskama meie usu väärtusi poliitiliselt ellu viia, ilma ideoloogilisse teadmistepagasisse külmumata. Teisel siinkohal käsitletaval tasandil on partei ülesanne võidelda:

"Takistada kutseeliidi iseseisvumist, s.t. omaenda valitsuspoliitikat, mis ei ole enam rahvussotsialistlikele põhimõtetele pühendunud, ja jääda murelikuks loominguulises võitluses pädevate ekspertidega alati uute, teostatavate plaanide elluviimiseks völkilise ja rassilise tulevikupoliitika osas!"

Kuid nii nagu me ei peksnud oma poliitilisi vastaseid surnuks, vaid püüdsime neid veenda ja harida, ei kasuta me partei võimu ideoloogiliseks valitsemiseks, vaid näeme oma ülesannet selles, et veenda pädevaid eksperte oma ideede õigsuses ja teostatavuses. Ainult siis, kui professionaalne eliit ise on veendunud, kasutab ta kõiki oma oskusi, teadmisi ja kujutlusvõimet, et saavutada edu meie rahva hüvanguks. See veenmistöö on vastava parteiosakonna ülesanne ja osa meie kasvatusülesandest.

See on ilmselt kõige nõudlikum ja raskem nõue meie erakonnale, palju raskem kui kommunistlik meetod, millega lihtsalt surutakse oma tahet riigiparteina peale, kuid ka palju rahuldust pakkuvam ja paljulubavam.

Selle saavutamiseks on aga vaja koolitada võitlevat eliiti, mis on intellektuaalselt võrdne professionaalse eliidiga, kuid lisaks sellele jätkab revolutsioonilise natsionaalsotsialismi esirinnas hoogsalt ja fantaasiarikkalt neid eesmärke, mis meie maailmavaatega on alati seatud. See seab NSDAP uue põlvkonna koolitamisele kõrgeimad nõudmised. Ka siin on meil eeskuju Kolmanda Reichi institutsioonides - isegi kui see ei olnud tol ajal veel täielikult välja töötatud: **Adolf Hitleri koolid**.

Need erakonna eliitkoolid, isegi kui neil on erinev rõhuasetus, esitavad õpilastele samad kõrged nõudmised kui riigikoolid. Nende õppekavale lisandub intensiivne ideoloogiline väljaõpe ja koolitus.

Et säilitada revolutsioonilist hoogu ja idealismi partei ridades, peame tagama, et kõigis valdkondades oleksid nõudmised parteikaaslastele kõrgemad, et ideoloogiline juurutamine toimuks muude ülesannete kõrval, et pühendumine erakonnale jääks võimalikult vabatahtlikuks ega tooks kaasa võimuvõimalusi ega edutamisevõimalusi, millega ei kaasneks ametialaseid ja poliitilisi saavutusi või edu. Loomulikult kehtib see ka partei eliitkoolide õpilaste kohta: kuna vabatahtlikkuse põhimõtet tuleb järgida, ei hakata neis koolides - erinevalt riiklikest eliitkoolidest - tegutsema kõigile õpilastele ühise põhikooliaja lõpus. Pigem on need avatud neile veendunud ja entusiastlikele natsionaalsotsialistlikele poistele, kes juba edukalt käivad riiklikes eliitkoolides ja on vähemalt kuuestkümnendaastased.

Meie liikumise tragöödia oli see, et see suutis kujundada vaid kuus aastat rahumeelset ülesehitust, mille esimesed aastad olid ikka veel kantud raskustest ja demokraatliku süsteemi kahetsusväärsest pärandist. Seega ei saanud hariduse ümberkorraldamine Kolmandas Reichis veel pikaajalist mõju avaldada ja suur osa natsionaalsotsialistlikult mõjutatud noortest ohverdas end ikka veel sõja viimastel aastatel kangelaslikult, nagu HJ ja NAPOLA õpilaste vanemate aastakäikude pühendumus eeskujulikult näitab. Andke meile üks põlvkond ja me ehitame uue

maailma!

Loomulikult vähenevad põlvkondade jooksul järk-järgult erinevused riigi juhtkonna professionaalse eliidi ja partei juhtkonna võitlusliku eliidi vahel. Kuid meie huvides ei ole, et need täielikult kaoksid:

Partei ja riigi ühtsus ei tähenda mitte ühinemist, vaid vastastikust täiendavust.

Siin ei ole mitte ainult pinge teooria ja praktika vahel, vaid ka pinge selle vahel, et me omistame suurt tähtsust eliitide moodustamisele ja rahvussotsialistlikule kogukonna ideele. Ka siin on nõutav natsionaalsotsialistliku liikumise revolutsiooniline õiglus. Kui NSDAP muutub pärast oma võitu bürokraatlikuks riigiparteiks, siis näib ta rahvale ainult nõudliku, ülevõimsa riigiaparaadi osana ja kaotab seega varem või hiljem nende usalduse. Siis ei ole kasu sellest, et ta koolitab võlkilist eliiti ilma klassi- ja seisusepiirideta, sest ka seda tunnustatakse ja hinnatakse siis ainult kui riigi juhtkonda ja mitte enam täiel määral kui tõeliselt võlkilist juhtkonda. Ka pärast oma võitu peab partei jääma kindlalt rahvale kindlaks, säilitama selle piiramatut usaldust ja tundma end Volksgemeinschaft'i teeniva osana ning tegutsema vastavalt sellele.

Vabadus demokraatia asemel

Mõiste "vabadus", nagu ka "rahu", on üks meie aja kõige valesti kasutatavaid märksõnu. Ka siin osutuvad demokraadid, kes räägivad pidevalt BRD-st kui "Saksamaa ajaloo kõige vabamast riigist", vastikuteks silmakirjatsejateks.

Demokraadid ei ole kunagi rahvast vabastanud, vaid on parimal juhul "demokratiseerinud" osalisi piirkondi. Seejuures tunnevad nad sisuliselt ainult kahte "demokratiseerimise" mõõdet - majanduse ja poliitika demokratiseerimist. Kumbki neist ei vii rahva vabastamiseni:

Liberaalses kapitalismis on majanduse vabadus alati korporatsioonide ja rahvusvahelise kõrgrahanduse vabadus eksploateerida ja eksploateerida töölisi ning töötaja "vabadus" organiseeruda, et halvata ja hävitada rahvamajandust ajalooliselt ammu aegunud streigi abil, seades seega ohtu omaenda elatusvahendidele. Kuidas saab rääkida vabadusest, kui õigus tööle ei ole realiseerunud ja kui töölisel on vaevalt mingit mõju sellele, mis toimub tehases, kus toimub suur osa tema elust? Ja kuidas on lood poliitilise vabadusega?

Suurema osa inimeste jaoks piirdub see iga nelja aasta tagant risti tõmbamisega - uhkes teadmises, et nüüd, nagu põhiseadus ütleb, "kogu riigivõim on lähtunud

neist". Ülejäänud vaatavad vaid hämmastunult, kuidas nende "esindajad" teevad poliitikat - hoolikalt kontrollitud riigi julgeolekuasutuste poolt, kes hoolitsevad selle eest, et ükski kaaskodanik ei saaks "põhiseaduse vastaseid" ideid! Tegelikult on valitsemise, halduse ja majanduse juhtimise valdkond juba ammu väljaspool igasugust tõhusat ja vastutustundlikku kaasotsustamist rahva poolt. Kõik demokraatlikud protestid ei aita siin midagi:

Juba ammu on olnud võimalik valitseda mitte rahva poolt, vaid ainult rahva jaoks. Loomulikult teavad seda ka demokraadid, kuid erinevalt meist ei ütle nad seda selgelt välja, sest nn "vabade valimiste" aegunud mehhanismid sobivad suurepäraselt selleks, et petta rahvast tõelise võimutasakaalu kohta ja hoida neid võimul.

Me peame ausalt ütleva inimestele, et ei saa olla demokraatia-rahva valitsemine, vaid küsimus on ainult selles, milline valitsev klass on võimul - sionistlik, internationalistlik ja kirju klikk või ühtne, hoolikalt haritud ja vastutustundlik võlkiline eliit.

Demokraatial ei ole midagi pistmist vabadusega. Vabadus peab muutuma nähtavaks üksikkodaniku eraelu sfääris:

Vabaduses saada haridust, mis vastab tõepoolest tuleviku nõuetele. Vabaduses mitte enam karta oma töökoha pärast ja muidugi vabaduses võtta tegelikku kaasvastutust oma kodukandis ja ettevõttes.

Vabadus demokraatia asemel:

See tähendab, et võime usaldada valitseva süsteemi aluseid ja valitsuse töö professionaalset autoriteeti ning jagada vastutust kolmandal tasandil - isiklikul elualal. Seal, kus üksikkodanikul on tegelikult õigus, kohustus ja võime vastutust jagada, oleme meie, natsionaalsotsialistid, "demokraatlikumad" kui demokraadid. Siis alles siin ilmutab end vabadus, siin näeme me saksa vabadusliikumise ülesandeid, siin saab kujundada vaba, sotsialistlikku kogukonda.

Vaba on ainult see inimene, kes oskab aidata kujundada oma loomulikke eluvaldkonda - mitte see, keda on õpetatud risti õigesse kohta panema; ka šimpansil on võimalik seda teha. Sisuliselt näeme kolme rahvaorganismi, mille kaudu kujundatakse ja kujundatakse rahva elu ja milles tema elu toimub:

- Perekond
- Ühendus
- Operatsioon.

PEREKOND kui rahvusliku kogukonna väikseim, loomulik rakk on natsionaal-

sotsialistliku rahvusriigi poolt erilise kaitse all. Perekond ei ole eraasi, vaid riik ja partei vastutavad ühiselt selle eest, et perekond saaks täita oma ülesandeid ja kohustusi ühiskonna ees:

Perekond peab olema vaimselt, vaimselt ja füüsiliselt terve, see peab tootma piisavalt lapsi ja kasvatama neid esimestel aastatel nii, et neist saaksid hiljem terved ja vastutustundlikud kodanikud ja rahvuskaaslased.

Riik ei saa ega tohi siinkohal teha enam, kui luua head raamtingimused õiguslike toetusmeetmete kaudu. Partei peab aga veenma perekondi nende suurtes kohustustes kogukonna ees ja võitlema lagunemismärkide vastu, mida võib täheldada tänastes võlkilise lagunemise telkides. Need ähvardavad lagunemismärgid ei kao üleöö koos natsionaalsotsialistliku liikumise võimuhaaramisega, kuid nad nõuavad NSDAP-lt võitluslikku pingutust.

Nii et siin näeme taas erakonna võitlus- ja haridusmissiooni:

Selles valdkonnas lasub vastutus perekonna veenmise ja integreerimise eest Volksgemeinschaft'ile eelkõige NS Frauenschaft'ile.

Natsionaalsotsialistlike naiste ülesanne on kogu saksa naistetöö šokirühmana kujundada perekonda natsionaalsotsialistlikul viisil seestpoolt ja kasvatada lapsi rahvusliku kogukonna idee mõttes. Seepärast otsustas füürer oma 14. märtsi 1933. aasta käskkirjas, et laste kasvatamine ja hooldamine kuni 10. eluaastani jäetakse NS-naistele. 1938. aasta Reichsnaiste juhtkonna - peapressi/propagandaosakonna - aastaraamatus on selles kontekstis öeldud:

"Saksamaa lasterühmadesse kuulub üle 350 000 kuue- kuni kümneaastase poisi ja tüdruku Nad tegelevad käsitööga ja teevad talvel tööd, et saksa lapsi välismaal rõõmsaks teha. Nad valmistavad väikeseid kasulikke asju, et oma emasid emadepäeval üllatada Nad arutavad, mida nende enda mänguasjakapist võib Winterhilfswerk kasutada jõuluringituseks piirilastele.

Enne kui laps saab aru "rahvuslikust kogukonnast", õpib ta sel viisil selle sisu mõõtma oma väikese teo kaudu. Enne kui ta teab kõigi sakslaste saatuseühendusest, õpib ta siinkohal vabatahtlikult integreeruma väikesesse seltskonda. Noorena harjunud on vanaks saanud - tal ei ole raske hiljem, kui noorena üles kasvav, tunda end teadlikult sakslasena, kes on iga noore sakslase seltsimees - ükskõik, mis päritolu ta ka poleks. "Pimpfina" ja "Jungmädelina", Hitlerjugendlasena ja BDM-tüdrukuna mõistab noor inimene palju paremini seda, mida lasterühm tahab temas äratada.

Lastele ei tule õpetada mitte poliitilisi ideid või teooriaid - palju olulisem on, et

käsitletaks iseloomu väärtusi, emotsionaalseid impulsse neis, millele ainult natsionaalsotsialism saab tugineda. Loomulikult ei ole kümneaastaselt Jungvolkiga liitunud poiss veel valmis inimene; kindlasti on Jungmädel veel muutumisevõimeline. Kuid kümneaastane laps on juba lõpetanud olulise osa oma arengust. Nii nagu esimese kümne aasta füüsilist hooletust on hiljem vaevalt kunagi võimalik täielikult heastada, on ka kasvatusvigu selles vanuses raske hakata heastama. Lisaks koolile ja kodule tahab lasterühm aidata lapsel leida tee kogukonda, mille jaoks ta on sündinud ja millele ta peab ühel päeval oma jõudu andma.

Kuid igaüks, kes kardab, et lastest tehakse peakatteid või varajasi teadjamehi, peaks vaatama ühe meie lasterühma pärastlõuna kodus. Kui on hea ilm, siis on nad väljas - kui vähegi võimalik. Nad mängivad, võimlevad, jooksevad ja hüppavad. Hirmsad emapoisid kaotavad isegi oma vintsakuse, endistest pisaratüdrukutest ei ole varsti enam midagi teada. Sest nad tahavad saada vaprats ja julgeks. Ekskursioonidel nad laulavad ja musitseerivad. Kui nad puhkavad, istuvad nad rohus ja rühmajuht jutustab mõne muinasjutu või legendi oma kodumaa ajaloost. - Rühmajuht mõtleb igal pärastlõunal kodus midagi uut välja. Seostades alati laste igapäevaelu asjadega, laiendab ta lapse mõistemaailma, jutustades lapse arusaamadele kohandatud lugusid, ja osaleb nii lapse natsionaalsotsialistliku maailmapildi kujunemisel

Lasterühmade juhid on omavahel tihedas seltskonnas - neid koolitatakse ikka ja jälle ja nad saavad stiimuleid ja juhiseid; sest nad teavad oma suurt vastutust kasvatada lapsi natsionaalsotsialistlikele hoiakutele ja eelkõige eeskujulikult näidata neile natsionaalsotsialismi oma välimuses, oma isiklikus suhtumises. Führer ise, oma sõnaga:

"Noori ei saa piisavalt varakult kasvatada, et nad tunneksid end eelkõige sakslasena," oli kogu laste kasvatus natsionaalsotsialistlikus Reichis orienteeritud."

Ma ei pea üksikasjalikumalt käsitlema natsionaalsotsialistliku perepoliitika põhialuseid ja viitan selle asemel endise Reichsfrauenführerin Gertrud Scholtz-Klinki suurepärasele dokumentatsioonile "Die Frau im Dritten Reich", Grabert Verlag, Tübingen 1978.

Igal juhul on partei - siinkohal NS-Frauenchaft'i poolt kehastatud - ülesanne kasvatada saksa perekonda ja eelkõige selles kasvavaid lapsi nii, et nad mõistaksid vabadust alati kui kohustust selle ühiskonna ees, kes neile selle vabaduse annab.

Seda ülesannet, mis seisab meie natsionaalsotsialistlike naiste ja tüdrukute ees

juba võitluse ajal, on täna palju raskem täita kui minevikus. See on suur väljakutse meie natsionaalsotsialistliku naisliikumise võitlustahtele, veenmisjõule ja võidutahtele.

Kuid ainult siis, kui partei kasvatab saksa inimest, alustades meie rahvusliku kogukonna kõige väiksemast rakukest, nii, et ta näeks vabadust alati kui sidet kogukonnaga, saame me astuda järgmise sammu sotsiaalse vabanemise, kaasvastutuse suunas kogukonnas ja töökohal.

Rahva seltsimehe töö- ja eraelu määravad sisuliselt tingimused KOGUKONNAS - mida siinkohal käsitletakse küla, linna ja linnaosa üldmõistena - ja ETTEVÕTLUS.

Ainult siin tõestab üksikisiku vabadus ennast tegelikkuses. Natsionaalsotsialistlik rahvusriik on otsustanud luua vaba ruumi laiale ja tõhusale kaasvastutusele. Ma ei räägi teadlikult "kaasotsustamise" kohta:

"Kaasotsustamine", seda teeb ka iga egoist ja saboteerija, kes tahab kindlustada või omandada oma eelisõigused ja privileegid, arvestamata teisi. Igaüks, kes püüab kõike hävitada põhimõttelisest vastuseisust rahvale ja riigile, igaüks, kes kuritarvitab valimiste ja diskussiooni mehhanisme, et keeta parteipoliitilist suppi. - Meie seevastu võitleme kaasvastutuse eest, mis on sündinud sisemisest soovist kujundada keskkonda inimlikul viisil ja edendada kogukonda.

Me näeme kaasvastutust kogukonnas ja töökohal kui osalemisvõimaluste laiendamist otsese ja vaba isikliku valiku vormis.

Olen juba märkinud, et selle korporatiivsuse mõistmise ja kodanikuühiskonna demokraatia idee vahel on kokkupuutepunkte - mis piirduvad siiski rangelt kolmanda, siinkohal käsitletava riikliku elu tasandiga. - Oleks ülbe, kui nüüd soovitaksin üksikasju. Me oleme alles nende võimaluste taasavastamise alguses, mis töötati välja 1930. aastatel ja mis siis samuti sattusid lüüasaamise keerisesse. Meenutan näiteks ainult "Cercle Proudhoni" tööd, mis oli inspireeritud Prantsuse fašismi rajajast - George Valois'st, NSDAP revolutsioonilise tiiva ideid, Itaalia Sotsiaalvabariigi sotsiaalprogrammi - Salo Vabariik 1943-1945 - et tuua vaid mõned soovitusel.

Täna tahan ma vaid vihjata "Kolmanda tee" piirjooned. Ka siin peame jätma kujundamise revolutsioonilisele arengule ja arendama oma ideid edasi igapäevases poliitilises võitluses - juba opositsioonis. Me ei tule võlkilise elu reaalsusesse valmis teooriaga, vaid meie ees seisab ülesanne kujundada seda reaalsust vastavalt meie sise- ja välispoliitilistele võimalustele.

On ülioluline, et me mitte ainult ei räägiks vabadusest sellel tasandil, vaid et me seda ka teostaksime. Rahvussotsialistid ei ole silmakirjatsejad: me ütleme eelnevalt, kus me tahame korda ja kus me tahame vabadust!

Natsionaalsotsialistlikus Rahvavabariigis ei ole "riigiparteid" ei vallas ega ettevõttes. Keegi ei tohi ette kujutada, et ta saab linnapeaks sellepärast, et ta on kohaliku rühma juht või töönõukogu liige, sest ta on NSBO - Natsionaalsotsialistliku Tööliraku Organisatsiooni aktivist. Pigem peab ta end maksma panna vabadel isikuvalimistel ja mitme kandidaadi seas ning võitleva natsionaalsotsialistina võitma kogukonna ausa usalduse.

Ka siin - ma kordan veel kord - ei ole vabatahtlik liikmelisus partei kohalikus ja rajoonigrupis või natsionaalsotsialistlikus tehaseseltsis seotud automaatse, mugava ametikohaga riigi juhtivatel ametikohtadel. Selle eest peab võitlema, värbama ja veenma!

Natsionaalsotsialistlik Saksa Tööliste Partei ei vaja ei võitluse ajal ega ka meie riigi kujundamisel mugavat, mõtlematut kaaskodanikku, kes rasketel aegadel oli äkki "kunagi meiega ja alati meie vastu".

Partei koosneb idealistidest, võitlejatest ja revolutsionääridest. Seepärast on see Saksa vabadusliikumine ja rahva organiseeritud elutahtmine. See on meie tagajärg lüüasaamisest:

VABADUS DEMOKRAATIA ASEME!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRÜHRERORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS uudistebülletään
www.nsdapao.org
#1005 19.04.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eesti keel
Pricksõjajais ziojõums
Intervija ar Mollija

Tevis daja

TROZT VERBOT NICHT TOT!

the NEW ORDER

The Fight Goes On !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailma suurim
Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!
Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes
Sajad raamatud paljudes keeltes
Sajad veebisaidid paljudes keeltes

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!